

41996A1023(02)

23.10.1996

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

C 313/12

DOHOVOR**vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o extradícii medzi členskými štátmi Európskej únie**

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

ODVOLÁVAJÚC SA na akt Rady z 27. septembra 1996,

SO ŽELANÍM zlepšiť súdnu spoluprácu medzi členskými štátmi v trestných veciach s ohľadom na trestné stíhanie aj výkon trestov,

UZNÁVAJÚC dôležitosť extradície v rámci súdnej spolupráce na dosiahnutie týchto cieľov,

ZDÔRAZŇUJÚC, ŽE členské štáty majú záujem zabezpečiť, že postupy vydávania do cudziny fungujú účinne a rýchlo vtedy, ak sú systémy ich vládnutia založené na demokratických princípoch a štáty plnia záväzky ustanovené Dohovorom na ochranu ľudských práv a základných slobôd podpísaným v Ríme 4. novembra 1950,

VYJADRUJÚC ich dôveru štruktúre a fungovaniu ich súdnych systémov a schopnosti všetkých členských štátov zabezpečiť spravodlivý súdny proces,

S VEDOMÍM, ŽE aktom z 10. marca 1995 Rada vypracovala dohovor o zjednodušenom postupe vydávania do cudziny medzi členskými štátmi Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY záujem uzatvoriť dohovor medzi členskými štátmi Európskej únie dopĺňujúci Európsky dohovor o extradícii z 13. decembra 1957 a iné dohovory platné v súvislosti s touto záležitosťou,

BERÚC DO ÚVAHY, ŽE ustanovenia tých dohovorov sa naďalej uplatňujú na všetky záležitosti, na ktoré sa nevzťahuje tento dohovor,

DOHODLI SA TAKTO:

Článok 1

spoločných hraniciach vo vzťahoch medzi členskými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru a

Všeobecné ustanovenia

1. Účelom tohto dohovoru je doplniť ustanovenia a uľahčiť uplatňovanie medzi členskými štátmi Európskej únie:

— Európskeho dohovoru o extradícii z 13. decembra 1957 (ďalej len „Európsky dohovor o extradícii“),

— Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977 (ďalej len „Európsky dohovor o potláčaní terorizmu“),

— Dohovoru z 19. júna 1990 uplatňujúceho Schengenskú dohodu zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na ich

— prvej kapitoly Zmluvy o extradícii a vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi Belgickým kráľovstvom, Luxemburským veľkovevodstvom a Holandským kráľovstvom z 27. júna 1962, zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974 (ďalej len „Zmluva o Beneluxe“), vo vzťahoch medzi členskými štátmi a Hospodárskou úniou Beneluxu.

2. Odsek 1 neovplyvňuje uplatňovanie priaznivejších ustanovení v bilaterálnych alebo multilaterálnych dohodách medzi členskými štátmi ani, ako je ustanovené v článku 28 ods. 3 Európskeho dohovoru o extradícii, neovplyvní dohody o extradícii, ktoré boli dojednané na základe jednotných alebo recipročných zákonov, ktoré na území členského štátu zaručujú vykonávanie zatýkacích rozkazov vydaných na území iného členského štátu.

Článok 2

Extradičné trestné činy

1. Vydanie do cudziny je prípustné v súvislosti s trestnými činmi, za ktoré možno podľa práva žiadajúceho členského štátu uložiť trest odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby s hornou hranicou najmenej 12 mesiacov a podľa práva dožiadaného štátu trest odňatia slobody alebo príkaz na vzatie do väzby maximálne na obdobie najmenej šiestich mesiacov.

2. Vydanie do cudziny nemôže byť odmietnuté z dôvodu, že právo dožiadaného členského štátu neustanovuje rovnaký druh vzatia do väzby ako právo žiadajúceho členského štátu.

3. Článok 2 ods. 2 Európskeho dohovoru o extradícii a článok 2 ods. 2 Zmluvy o Beneluxe sa vzťahujú tiež na niektoré trestné činy, za ktoré možno uložiť peňažné tresty.

Článok 3

Sprisahanie a spolčenie s úmyslom spáchať trestné činy

1. Ak je trestný čin, pre ktorý sa požaduje vydanie do cudziny, kvalifikovaný podľa práva žiadajúceho štátu ako sprisahanie alebo spolčenie s úmyslom spáchať trestné činy a možno zaň uložiť trest s hornou hranicou odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby najmenej na 12 mesiacov, vydanie do cudziny sa nezamietne z dôvodu, že právo dožiadaného členského štátu neustanovuje rovnakú skutkovú podstatu trestného činu za predpokladu, že zámerom sprisahania alebo spolčenia je spáchať:

- a) jeden alebo viac trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu

alebo

- b) akýkoľvek iný trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby s hornou hranicou najmenej 12 mesiacov v oblasti obchodovania s omamnými látkami a iných foriem organizovaného zločinu alebo iných násilných činov ohrozujúcich život, telesnú integritu alebo slobodu osoby, alebo vytvárajúcich kolektívne ohrozenie osôb.

2. S cieľom určiť, či zámerom sprisahania alebo spolčenia je spáchať jeden z trestných činov uvedených podľa odseku 1 písm. a) alebo b) tohto článku, berie požiadaný členský štát do úvahy

informácie uvedené v zatýkacom rozkaze alebo rozkaze s rovnakým právnym účinkom alebo v obvinení osoby, ktorej vydanie do cudziny sa požaduje, ako aj v správach o trestných činoch predpokladaných v článku 12 ods. 2 písm. b) Európskeho dohovoru o extradícii alebo v článku 11 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Beneluxe.

3. Pri poskytovaní oznámenia uvedeného v článku 18 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neuplatňovať odsek 1 alebo ho uplatňovať za určitých špecifických podmienok.

4. Ktorýkoľvek členský štát, ktorý vzniesol výhradu podľa odseku 3, umožní vydanie do cudziny za podmienok článku 2 ods. 1 za správanie akejkoľvek osoby, ktoré prispieva k spáchaniu jedného alebo viacerých trestných činov skupinou osôb konajúcich so spoločným zámerom spáchať jeden alebo viacero trestných činov v oblasti terorizmu, ako sú uvedené v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu, obchodovania s omamnými látkami a iných foriem organizovaného zločinu alebo iných násilných činov ohrozujúcich život, telesnú integritu alebo slobodu osoby, alebo vytvárajúcich kolektívne ohrozenie osôb, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby s hornou hranicou najmenej 12 mesiacov, a to aj v prípade, že sa tá osoba nezúčastní na skutočnom spáchaní príslušného trestného činu alebo činov; také prispievanie je úmyselné a vykonané so znalosťou buď zámeru, alebo všeobecnej trestnej činnosti skupiny alebo úmyslu skupiny spáchať príslušný trestný čin alebo činy.

Článok 4

Príkaz na odňatie slobody na inom mieste, ako je väzenské zariadenie

Vydanie do cudziny na účely trestného stíhania sa nezamietne z dôvodu, že žiadosť sa doloží podľa článku 12 ods. 2 písm. a) Európskeho dohovoru o extradícii alebo článku 11 ods. 2 písm. a) Zmluvy o Beneluxe príkazom súdnych orgánov žiadajúceho členského štátu odňať osobe slobodu na inom mieste, ako je väzenské zariadenie.

Článok 5

Politické trestné činy

1. Na účely uplatnenia tohto dohovoru dožiadaný členský štát nemôže pokladať žiadny trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin spojený s politickým trestným činom alebo za trestný čin inšpirovaný politickými motívmi.

2. Každý členský štát môže pri poskytovaní oznámenia uvedeného v článku 18 ods. 2 vyhlásiť, že bude uplatňovať odsek 1 len v súvislosti s:

a) trestnými činmi uvedenými v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu

a

b) trestnými činmi sprisahania alebo spolčenia – ktoré zodpovedajú opisu správania uvedenému v článku 3 ods. 4 – na spáchanie jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu.

3. Ustanovenia článku 3 ods. 2 Európskeho dohovoru o extradícii a článku 5 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu zostávajú nedotknuté.

4. Výhrady vznesené podľa článku 13 Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu sa nevzťahujú na extradíciu medzi členskými štátmi.

3. Výhrady uvedené v odseku 2 sú platné päť rokov od prvého dňa uplatňovania tohto dohovoru dotknutými členskými štátmi. Takéto výhrady však môžu byť obnovené pre nasledujúce obdobie v rovnakej dĺžke.

Dvanásť mesiacov pred dátumom vypršania platnosti výhrady depozitár oznámi uvedenú skutočnosť dotknutému členskému štátu.

Najneskôr tri mesiace pred uplynutím každého päťročného obdobia členský štát oznámi depozitárovi buď ponechanie svojej výhrady, jej pozmenenie s cieľom uľahčiť podmienky vydania do cudziny, alebo jej odvolanie.

Pri absencii oznámenia uvedeného v predchádzajúcom pododseku depozitár informuje dotknutý členský štát, že jeho výhrada sa považuje za automaticky predĺženú na obdobie šiestich mesiacov, pred uplynutím ktorého musí členský štát podať oznámenie. Nepodanie oznámenia po vypršaní tohto obdobia spôsobí zánik výhrady.

Článok 6

Finančné trestné činy

1. So zreteľom na dane, poplatky, clá a devízy je povolené vydanie do cudziny za podmienok tohto dohovoru, Európskeho dohovoru o extradícii a Zmluvy o Beneluxe s ohľadom na trestné činy, ktoré podľa práva dožiadaného členského štátu zodpovedajú podobnému trestnému činu.

2. Vydanie do cudziny nemožno zamietnuť z dôvodu, že právo dožiadaného členského štátu neukladá rovnaký druh daní alebo poplatkov ani nemá rovnaký druh ustanovení v súvislosti s daňami, poplatkami, clami a devízami ako právo žiadajúceho členského štátu.

3. Pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že povolí vydanie do cudziny v súvislosti s finančným trestným činom len pre konanie alebo opomenutie, ktoré môže predstavovať trestný čin v súvislosti so spotrebnými daňami, s daňou z pridanej hodnoty alebo s clom.

Článok 7

Vydávanie vlastných štátnych príslušníkov

1. Vydanie do cudziny nemožno zamietnuť z dôvodu, že požadovaná osoba je štátnym príslušníkom dožiadaného členského štátu v zmysle článku 6 Európskeho dohovoru o extradícii.

2. Pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že nepovolí vydanie vlastných štátnych príslušníkov alebo ho povolí len za určitých špecifických podmienok.

Článok 8

Plynutie času

1. Vydanie do cudziny nemožno zamietnuť z dôvodu, že trestné stíhanie alebo potrestanie osoby bolo premlčané podľa práva dožiadaného členského štátu.

2. Dožiadany členský štát má možnosť neuplatňovať odsek 1, ak sa žiadosť o vydanie do cudziny zakladá na trestných činoch, vo vzťahu ku ktorým je založená právomoc tohto členského štátu podľa vlastného trestného práva.

Článok 9

Amnestia

Vydanie do cudziny sa nepovolí s ohľadom na trestný čin, na ktorý sa vzťahuje amnestia v dožiadanom členskom štáte, ak bol ten štát príslušný stíhať trestný čin podľa vlastného trestného práva.

Článok 10

Iné trestné činy ako tie, na ktorých sa zakladá žiadosť o vydanie do cudziny

1. Osoba, ktorá bola vydaná, môže v súvislosti s trestnými činmi spáchanými pred jej odovzdaním, inými ako tie, na ktorých bola založená žiadosť o vydanie, bez toho, aby bolo potrebné získať súhlas dožiadaného členského štátu:

a) byť trestne stíhaná alebo súdená, ak za tieto trestné činy nemožno uložiť trest odňatia slobody;

- b) byť trestne stíhaná alebo súdená vtedy, ak trestné konanie nevedie k uplatneniu opatrenia na obmedzenie jej osobnej slobody;
- c) podliehať sankcii alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa odňatie slobody, vrátane finančnej sankcie, alebo opatrenia namiesto nej, aj vtedy, ak to môže obmedziť jej osobnú slobodu;
- d) byť trestne stíhaná, súdená, zadržaná na účel výkonu trestu alebo príkazu na vzatie do väzby alebo môže podliehať akémukoľvek inému obmedzeniu je osobnej slobody, ak sa po svojom odovzdaní výslovne vzdala výhody zásady špeciality s ohľadom na osobitné trestné činy predchádzajúce jej odovzdaniu.

2. Vzdanie sa zo strany vydanej osoby, ako je uvedené v odseku 1 písm. d), sa uskutoční pred príslušnými súdnymi orgánmi žiadajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnym právom toho členského štátu.

3. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že vzdanie sa uvedené v odseku 1 písm. d) sa uskutoční spôsobom, ktorý dokazuje, že osoba ho poskytla dobrovoľne a plne si je vedomá jeho následkov. Vydaná osoba má na ten účel právo na právneho poradcu.

4. Ak dožiadaný členský štát podal vyhlásenie podľa článku 6 ods. 3, odsek 1 písm. a), b) a c) tohto článku sa nevzťahujú na finančné trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 3.

Článok 11

Predpoklad súhlasu dožiadaného členského štátu

Každý členský štát pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 alebo kedykoľvek môže vyhlásiť, že v jeho vzťahoch s ostatnými členskými štátmi, ktoré podali rovnaké vyhlásenie, sa predpokladá, že bol daný súhlas na účely článku 14 ods. 1 písm. a) Európskeho dohovoru o extradícii a článku 13 ods. 1 písm. a) Zmluvy o Beneluxe, ak neuvedie inak pri povolení vydania do cudziny v konkrétnom prípade.

Článok 10 ods. 1 sa uplatňuje aj v prípade, ak členský štát v konkrétnom prípade uviedol, že jeho súhlas nemožno považovať za udelený.

Článok 12

Opätovné vydanie stíhanej osoby do iného členského štátu

1. Článok 15 Európskeho dohovoru o extradícii a článok 14 ods. 1 Zmluvy o Beneluxe sa nevzťahujú na žiadosti o opätovné vydanie do cudziny z jedného členského štátu do druhého.

2. Pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 môže členský štát vyhlásiť, že článok 15 Európskeho dohovoru o extradícii a článok 14 ods. 1 Zmluvy o Beneluxe sa naďalej uplatňujú s výnimkou, ak článok 13 Dohody o skrátenom konaní v prípade vydania do cudziny medzi členskými štátmi Európskej únie ⁽¹⁾ ustanovuje inak alebo ak dotknutá osoba súhlasí s opätovným vydaním do ďalšieho členského štátu.

Článok 13

Ústredný orgán a odosielanie dokumentov faxom

1. Každý členský štát určí ústredný orgán alebo ak si to vyžaduje jeho ústavný systém, ústredné orgány zodpovedné za odosielanie a prijímanie žiadostí o vydanie do cudziny a potrebných podporných dokumentov, ako aj akejkolvek inej úradnej korešpondencie, ktorá sa týka žiadostí o vydanie do cudziny, ak tento dohovor neustanovuje inak.

2. Pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 každý členský štát uvedie orgán alebo orgány, ktoré určil podľa odseku 1 tohto článku. O akejkolvek zmene, ktorá sa týka určenia, informuje depozitára.

3. Žiadosť o vydanie do cudziny a dokumenty uvedené v odseku 1 možno poslať faxom. Každý ústredný orgán je vybavený faxovým prístrojom na odosielanie a prijímanie takých dokumentov a zabezpečí, že sa udržiava v náležitom prevádzkovom stave.

4. Na zabezpečenie pravosti a mlčanlivosti pri prenose je pri používaní prístroja na uplatňovanie tohto článku v prevádzke kódovacie zariadenie pripojené k faxovému prístroju, ktoré má ústredný orgán k dispozícii.

Členské štáty sa navzájom poradia o praktických opatreniach na uplatňovanie tohto článku.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 78, 30.3.1995, s. 1.

5. Na zaručenie pravosti dokumentov, ktoré sa týkajú vydania do cudziny, ústredný orgán žiadajúceho členského štátu uvedie vo svojej žiadosti, že potvrdzuje, že dokumenty odoslané na doloženie žiadosti zodpovedajú originálom, a opíše číslovanie stránok. Ak dožiadaný členský štát pochybuje, že dokumenty zodpovedajú originálom, jeho ústredný orgán je oprávnený požiadať ústredný orgán žiadajúceho členského štátu o predloženie originálnych dokumentov alebo ich overenej kópie v primeranej lehote buď prostredníctvom diplomatickej cesty, alebo akéhokoľvek vzájomne odsúhlaseného spôsobu.

Článok 14

Doplňujúce informácie

Pri oznamovaní uvedenom v článku 18 ods. 2 alebo kedykoľvek môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že v jeho vzťahoch s ostatnými členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie, môžu súdne orgány alebo iné príslušné orgány tých členských štátov, ak je to vhodné, podať žiadosti o doplňujúce informácie priamo jeho súdnym orgánom alebo iným príslušným orgánom zodpovedným za trestné konania proti osobe, ktorej vydanie sa požaduje, v súlade s článkom 13 Európskeho dohovoru o extradícii alebo článkom 12 Zmluvy o Beneluxe.

Pri podávaní takých vyhlásení členský štát uvedie svoje súdne orgány alebo iné príslušné orgány splnomocnené komunikovať a prijímať také doplňujúce informácie.

Článok 15

Overenie

Akýkoľvek dokument alebo akákoľvek kópia dokumentov odoslaných na účely vydania do cudziny je oslobodená od overovania alebo akejkoľvek inej formality, ak sa to výslovne nevyžaduje ustanoveniami tohto dohovoru, Európskeho dohovoru o extradícii alebo Zmluvy o Beneluxe. V druhom prípade sa kópie dokumentov považujú za overené, ak sú kópiami overenými súdnymi orgánmi, ktoré vystavili originál, alebo ústredným orgánom uvedeným v článku 13.

Článok 16

Tranzit

V prípade tranzitu sa za podmienok uvedených v článku 21 Európskeho dohovoru o extradícii a článku 21 Zmluvy o Beneluxe cez územie jedného členského štátu do druhého členského štátu uplatňujú tieto ustanovenia:

a) každá žiadosť o tranzit musí obsahovať dostatočné informácie umožňujúce členskému štátu tranzitu zhodnotiť žiadosť a prijať obmedzujúce opatrenia potrebné na výkon tranzitu vis-à-vis vydanej osoby.

Na tento účel sú dostačujúce tieto informácie:

- identita vydanej osoby,
- existencia zatýkacieho rozkazu alebo iného dokumentu s rovnakým právnym účinkom alebo vykonateľného súdneho rozhodnutia,
- charakter a právna kvalifikácia trestného činu,
- opis okolností, za akých sa trestný čin spáchal, vrátane dátumu a miesta;

b) žiadosť o tranzit a informácie ustanovené v písmene a) možno členskému štátu tranzitu zaslať akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje písomný záznam. Členský štát tranzitu oznámi svoje rozhodnutie rovnakým spôsobom;

c) v prípade leteckej prepravy bez plánovanej zastávky, ak dôjde k neplánovanému pristátiu, žiadajúci členský štát poskytne dotknutému členskému štátu tranzitu informácie uvedené v písmene a);

d) podľa ustanovení tohto dohovoru, najmä článkov 3, 5 a 7, sa naďalej uplatňujú ustanovenia článku 21 ods. 1, 2, 5 a 6 Európskeho dohovoru o extradícii a článku 21 ods. 1 Zmluvy o Beneluxe.

Článok 17

Výhrady

S ohľadom na tento dohovor nemôžu byť vznesené žiadne iné výhrady ako tie, ktoré výslovne uvádza tento dohovor vo svojich ustanoveniach.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto dohovoru.

3. Tento dohovor nadobúda platnosť 90 dní po oznámení uvedenom v odseku 2 štátom, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vyhotovení tohto protokolu Radou a je posledným, ktorý vykonal túto formalitu.

4. Pokiaľ tento dohovor nadobudne platnosť, ktorýkoľvek členský štát môže pri oznámení uvedenom v odseku 2 alebo kedykoľvek vyhlásiť, že čo sa jeho týka, uplatňuje sa tento dohovor na jeho vzťahy s členskými štátmi, ktoré podali rovnaké vyhlásenie. Také vyhlásenia nadobúdajú platnosť 90 dní odo dňa ich uloženia.

5. Tento dohovor sa vzťahuje len na žiadosti podané po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo sa uplatňuje ako medzi dožiadaným členským štátom a žiadajúcim členským štátom.

Článok 19

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento dohovor je otvorený pristúpeniu ktoréhokoľvek štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie.

2. Text tohto dohovoru v jazyku pristupujúceho štátu, vypracovaný Radou Európskej únie, je autentický.

3. Listiny o pristúpení sú uložené u depozitára.

4. Tento dohovor nadobúda platnosť s ohľadom na ktorýkoľvek štát, ktorý k nemu pristúpi 90 dní po uložení listiny o jeho pristúpení alebo v deň nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak už nenadobudol platnosť v čase uplynutia uvedeného obdobia 90 dní.

5. Ak tento dohovor ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia listín o ich pristúpení, vzťahuje sa na pristupujúce členské štáty článok 18 ods. 4.

Článok 20

Depozitár

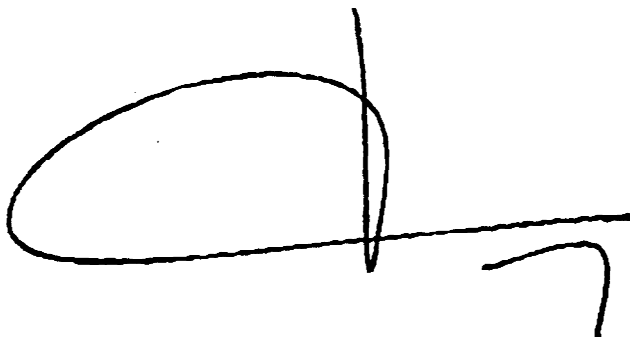
1. Generálny tajomník Rady Európskej únie vykonáva funkciu depozitára tohto dohovoru.

2. Depozitár uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* informácie o vývoji s ohľadom na prijatie, pristúpenie, vyhlásenia a výhrady a tiež akékoľvek oznámenia, ktoré sa týkajú tohto dohovoru.

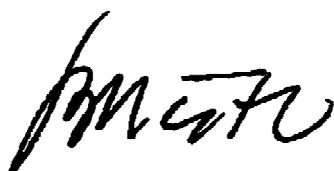
Na dôkaz toho podpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali tento dohovor.

Vypracovaný v jednom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické, a toto vyhotovenie je uložené v archívoch Generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník odošle overenú kópiu každému z členských štátov.

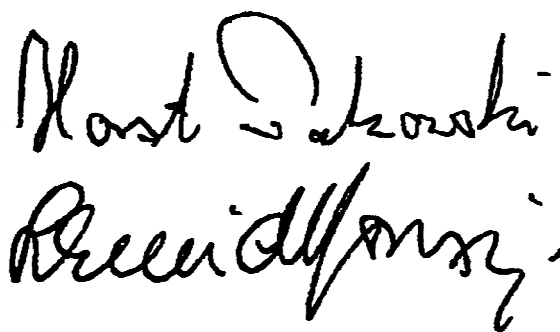
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A stylized handwritten signature consisting of a large, rounded loop on the left, a vertical line intersecting it, and a horizontal line extending to the right with a small hook at the end.

For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'J.M. C. Th.'.

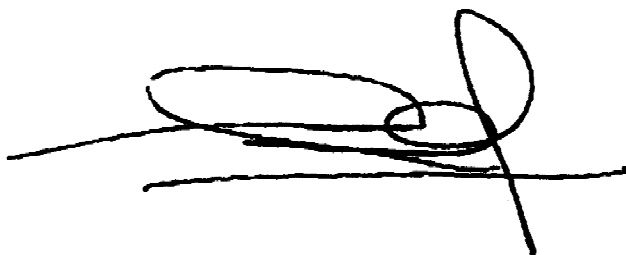
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'Konst. Schenk' over 'Reichsförst'.

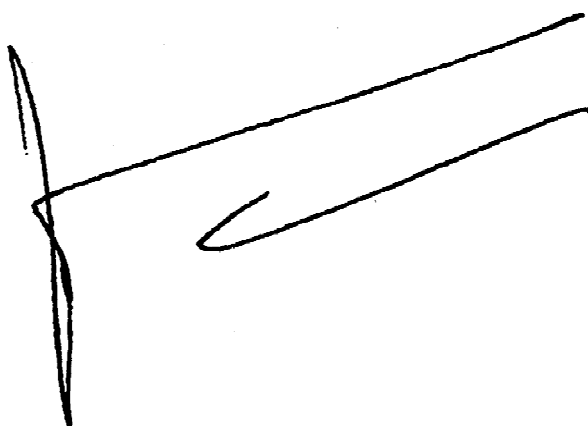
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'Γ. Παπανδρέου'.

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

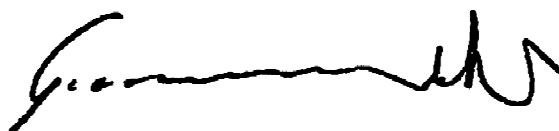
Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a large, sweeping 'L' shape with a vertical stroke on the left and a horizontal stroke on the right.

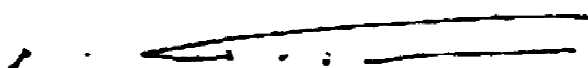
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Noel Owen'.

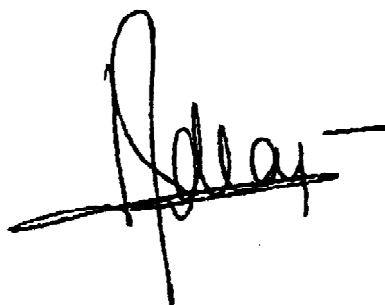
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

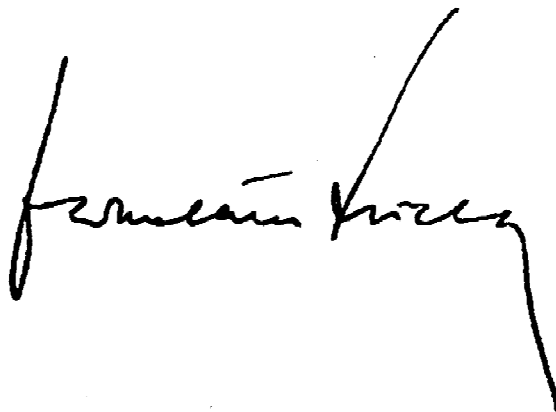
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal stroke with a small vertical stroke at the end.

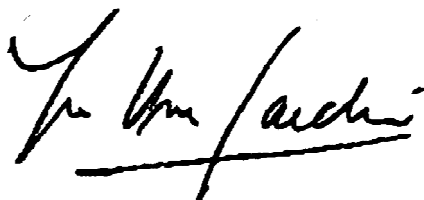
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', written over a horizontal line.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. M. Pacheco', written over a horizontal line.

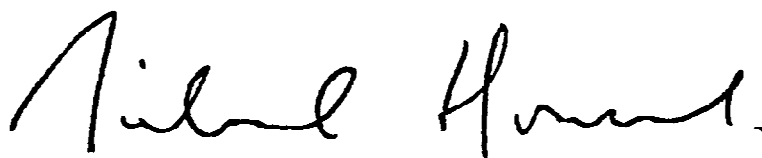
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Cameron', written in a cursive style.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nigel Houn', written in a cursive style.

—

PRÍLOHA

Spoločné vyhlásenie o práve na azyl

Členské štáty vyhlasujú, že tento dohovor sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté buď právo na azyl v rozsahu, v akom ho uznávajú ich príslušné ústavy, alebo uplatňovanie ustanovení dohovoru, ktoré sa týkajú postavenia utečencov z 28. júla 1951 členskými štátmi, doplneného dohovorom, ktorý sa týka postavenia osôb bez štátnej príslušnosti, z 28. septembra 1954 a protokolom, ktorý sa týka postavenia utečencov z 31. januára 1967.

Vyhlásenie Dánska, Fínska a Švédska týkajúce sa článku 7 tohto dohovoru

Dánsko, Fínsko a Švédsko potvrdzujú, že – ako bolo uvedené počas ich rokovaní o pristúpení k schengenským dohodám – nebudú uplatňovať v súvislosti s ostatnými členskými štátmi, ktoré zabezpečia rovnaké zaobchádzanie, ich vyhlásenia podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o extradícii ako dôvod na odmietnutie vydania osôb, ktoré majú bydlisko mimo územia severských štátov.

Vyhlásenie k pojmu „štátni príslušníci“

Rada berie na vedomie záväzok členských štátov uplatňovať Dohovor o preprave odsúdených osôb Rady Európy z 21. marca 1983 s ohľadom na štátnych príslušníkov každého členského štátu v zmysle článku 3 ods. 4 uvedeného dohovoru.

Záväzok členských štátov uvedený v prvom odseku sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 7 ods. 2 tohto dohovoru.

Vyhlásenie Grécka k článku 5

Grécko vykladá článok 5 z pohľadu odseku 3 tohto článku. Tento výklad zabezpečuje súlad s podmienkami gréckej ústavy, ktorá:

- výslovne zakazuje vydanie cudzinca stíhaného za činnosti pri obrane slobody
 - a
 - rozlišuje medzi politickými a takzvanými zmiešanými trestnými činmi, vo vzťahu ku ktorým sa neuplatňujú rovnaké právne predpisy ako na politické trestné činy.
-

Vyhlasenie Portugalska k vydaniu do cudziny požadovanému za trestný čin, za ktorý možno udeliť odňatie slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby na doživotie

Vznesením výhrady s ohľadom na Európsky dohovor o extradícii z roku 1957 v tom zmysle, že Portugalsko neumožní vydanie do cudziny tých osôb, ktoré sú žiadané za spáchanie trestného činu, za ktorý možno udeliť trest odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby na doživotie, Portugalsko uvádza, že ak sa požaduje vydanie do cudziny za trestný čin, za ktorý možno udeliť trest odňatia slobody alebo vydať príkaz na vzatie do väzby na doživotie, povolí vydanie do cudziny v súlade s príslušnými ustanoveniami Ústavy Portugalskej republiky, ako boli vyložené portugalským ústavným súdom, len za predpokladu, že sa považuje za dostatočné záruky, ktoré poskytol žiadajúci členský štát, a to že podporí v súlade s jeho právom a praxou s ohľadom na výkon trestov uplatnenie akýchkoľvek poľahčujúcich opatrení, na ktoré má právo osoba, ktorej vydanie do cudziny sa požaduje.

Portugalsko opätovne potvrdzuje platnosť záväzkov prijatých v existujúcich medzinárodných dohodách, ktorých je zmluvnou stranou, najmä v článku 5 Dohovoru o prístupí Portugalska k Dohovoru o uplatňovaní Schengenskej dohody.

Vyhlasenie Rady o monitorovaní dohovoru

Rada vyhlasuje:

- a) že sa domnieva, že by na základe informácií poskytnutých členskými štátmi mala existovať periodická revízia:
 - vykonávania tohto dohovoru,
 - fungovania tohto dohovoru po nadobudnutí jeho platnosti,
 - možnosti pre členské štáty zmeniť a doplniť vznesené výhrady v rámci tohto dohovoru s cieľom uľahčiť podmienky na vydanie do cudziny alebo na odvolanie ich výhrad,
 - všeobecného fungovania postupov vydania do cudziny medzi členskými štátmi;
 - b) že zväží rok po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru, či by sa mala priznať právomoc Súdnemu dvoru Európskych spoločenských.
-